

Święto niepodległości Finlandii

Dziennik „Paris-Soir” zamieścił ciekawą korespondencję z Promont-Enekl, z której porównujemy najwęższe ustępy.

Nagła śmierć p. Kalio, prezydenta republiki fińskiej na rękach jego wiernego towarzysza w dziele odrodzenia kraju, słynnego marszałka Mannerheima, oraz wybór p. Rysto Rytty na miejsce zmarłego, zwróciły ponownie uwagę świata na Finlandię, ale waleczną Finlandię.

Zwyciężona, lecz nie pobita — Finlandia żyje nadal i nie przestała być przykładem dla świata.

LUD OTACZA SWEGO MARSZAŁKA

Z jakim zapałem naród fiński, dostojny w swej żałobie, obchodził zwykle tak radośnie święto Niepodległości!

Od świtu samego (w Finlandii świt rozpoczyna się na krótko przed godz. 9) — olbrzymi tłum oczekiwał na swoich bohaterów na wielkim placu przed katedrą św. Mikołaja, o pięciu śnieżnych kopytach. Tłum oczekiwał na marszałka Mannerheima.

Wcisnięty wśród młodych i pięknych „lot” oraz invalidów wojennych, również niejednokrotnie bardzo młodych — ujrzałem pochód. Szary kwadrat — to garnizon Helsinek; czarny kwadrat — to delegacja zdemobilizowanego wojska, to ci bohaterowie, którzy przy 30 stopniach mrozu bili się z 10-krotnie liczniejszymi nieprzyjaciółmi.

Delegacja doprawdy wzruszająca. Ktoż nie pomyślał o ich 85.000 ofiar (20.000 zabitych i

FINLANDIA: Grupa dziewcząt w strojach ludowych. (P.W. 4764).

65.000 rannych) na 200.000 walczących?

Dokładnie o godz. pół do 10-ej hymn narodowy zapowiadział bohaterów nad bohaterami. Ukazała się grupa żołnierzy i oficerów: białe czapki, długie szare mundurki, świecące buty. Na czole elegancka sylwetka — to Mannerheim, wódz dwóch wojen o Niepodległość.

Powoli posuwa się naprzód i od czasu do czasu zatrzymuje się, podnosząc łaskę marszałkowską, a za każdym razem po raz kolejny wznowiony przez 100 tysięcy — rozentuzjazmowany tłum odpowiada na jego ukłon. Generałowie, oficerowie estymacji wojny, postępują za nim z prądą ręką i czapką. Marszałek zadowolony świeżością i siłą. Twarz wychudła, szlachetny wyraz, spojrzenie ostre i przenikliwe. Ktoś obok mnie powtarza cicho: to prawdziwy król!

Królewską ma doprawdy postawę, ale jest łaski i skromny. Invalidów wojennych pozdra-

nia zbyt silni. Zdziwienie ogarnia nas myśl, że to żołnierze z pod Salla, Pohjoisjärvi, Wybrzeża, Suomussalmi...

„Szkoła, że nie było defilady strażi obywatelskiej”, mówi obok mnie jeden z kombatantów. Zobaczyłby pan, do jakiego stopnia ostatnia wojna zła czyła cały naród fiński!

Podziwiam lekce patriotyzmu, który wzmocił się jeszcze na skutek przegranej wojny. Dawniej straż obywatelska walczyła przeciw skrajnym elementom w kraju. Obecnie obejmuje ona także masy socjalistów, a jednocześnie jest dziełem wielkiego marszałka. Dokonał on jednoczenia kraju przez zgodę, wiarę i miłość. Nie chciał on znać ani zwycięzców ani zwyciężonych, a w roku, kiedy Finlandia obchodziła zwycięstwo nad rewolucją, oddał on hold bez różnicy wszystkim poległym. Wspaniały to przykład zgody, tak rzadko dziś spotykanej.

Przed zawarciem układu gospodarczego

Narady przemysłowców francuskich i niemieckich

Vichy. — Ministerstwo Przemysłu i Pracy donosi, iż celem zawarcia układu gospodarczego zostały nawiązane w Paryżu rokowania pomiędzy przemysłowcami francuskimi i niemieckimi, dla omówienia ram współpracy technicznej w dziedzinie przydziału zamówień i surowców.

W naradach biorą udział przedstawiciele pięciu komisji:

maszyn, mechaniki precyzyjnej, przyrządów elektrycznych, drobnych narzędzi i metali oraz produkcji samochodów i rowerów.

Pierwszym celem tych narad jest nawiązanie kontaktu między sferami przemysłowymi obu krajów oraz omówienie ogólnych zagadnień gospodarczych, tak teraźniejszych jak i przyszłych.

„Popolo d'Italia” przepowiada... Wzrost działań wojennych na Morzu Śródziemnym

Rzym. — Dziennik „Popolo d'Italia” w ten sposób określa układ sił morskich Wielkiej Brytanii na Morzu Śródziemnym:

„Do połowy listopada, Anglia miała tutaj — tylko 10 procent swej floty, natomiast obecnie siły te powiększono do 60 procent. Lotnictwo brytyjskie także skoncentrowało tu znaczne siły.

„Naczelnemu dowództwu angielskiemu pozostało już zaledwie 70 dni dla przeprowadzenia swych planów strategicznych nad Morzem Śródziemnym i w Afryce, co stanowi podstawę całego

planu akcji Wielkiej Brytanii na rok 1941-szy.

„Opór włoski się wzmaga, a zacieśniona współpraca niemiecko-włoska na tym terenie świadczy, że państwa „osi” wyprzedzają inicjatywę brytyjską i przygotowują jej ciężki cios.

„Os” powziela jeszcze inne środki, które nie są jeszcze widoczne. Ze strony angielskiej czy ni się obecnie niezwykle wysiłki, by skoncentrować środki wojenne, a więc ludzi i sprzęt — w Egipcie, Sudanie, Grecji i Kenii” — kończy dziennik włoski.

P. MORRISSON O WALKACH W AFRYCE

Angielski minister spraw wewnętrznych p. Morrison przedstawił w mowie radiowej ogólne ramy wielkiego projektu walki z połączonymi siłami niemieckimi i włoskimi, wynikającymi podczas bombardowań nieprzyjacielskich.

Zwykając wszystkich obywateli angielskich do czynnego udziału w tych pracach: minister zakończył tymi słowy:

„Nie należy się hipoptyzować sukcesami, odniesionymi dotąd w Afryce. Wielka bitwa nie została jeszcze stoczona, lecz nadchodzi ona niebawem”.

Operacje wojenne

Bombardowanie Londynu

Grudniowy wykaz ofiar w Anglii

Walki patroli i artylerii w Afryce

Włosi opuścili Saberrat i Tesseni

W Albanii bez większych zmian

KOMUNIKATY BRYTYJSKIE...

Londyn. — Ataki niemieckie na okręg londyński i na kilka punktów w południowej Anglii — nie spowodowały większych szkód. Naloty dzienne były bez znaczenia.

W grudniu straty w ludziach wyniosły w całej Anglii — 3.793 zabitych, w tym 1.671 kobiet i 521 dzieci. Jest też około 5.000 rannych. Są to najniższe cyfry od września ub. r.

Podeczas bombardowania Tobruku wyrządzono znaczne szkody. W okolicach Kassali zajęto bez walki dwie nfortyfikowane miejscowości — Saberrat i Tesseni. Na innych frontach — walki patroli.

KOMUNIKATY NIEMIECKIE...

Berlin. — Podczas masowego nalotu na lotnisko w La Valette (Maltę) wyrządzono znaczne szkody i zestrzelono 5 posągów brytyjskich. W Anglii atakowano Londyn, Southampton i inne ośrodki. 5 maszyn niemieckich nie wróciło. Zatopiono statek o pojemności 8.000 ton i bombardowano Greenwich, u ujścia Tamizy.

KOMUNIKATY WŁOSKIE...

Rzym. — Podczas nalotu na Tobruk zestrzelono jeden z samolotów napastniczych. W innych punktach frontu afrykańskiego — pomyślne uderzenia patroli. Lotnicy włoscy bombardowali kolumny nieprzyjacielskie w Sudanie.

Lotnictwo brytyjskie dokonało nalotu na jedno z miast w Południowych Włoszech, nie wyrządzając szkód.

Na froncie albańskim nieopoda trwa. Lokalne walki patroli i artylerii.

KOMUNIKATY GRECKIE...

Alemy. — Mimo znacznych opadów śnieżnych, Grecy postawiają się naprzód. Atak nieprzyjacielski pod Kłisurą odparli. Wzięto jeńców i dużo sprzętu wojennego.

Papież przyjmuje Kardynała Gerlier

Watykan. — Kardynał Gerlier, Prymas Galii, został przyjęty na posłuchaniu prywatnym przez Papieża.

Jak już poprzednio pisaliśmy, przed wyjazdem z Francji, ks. Kardynał został przyjęty przez p. Marszałka Pétain — Szefa Państwa, p. P. E. Flandin — Ministra Spraw Zagranicznych oraz p. J. Chevalier — Ministra Wychowania Publicznego.

Podeczas obecnej audiencji, Papież Pius XII. ponownie złożył na ręce Kardynała Gerlier wyraz

zy ojcowskiej otuchy.

W południe odbyło się śniadanie, wydane na czuść ks. Kardynała z udziałem ks. Kard. E. Tisserand — Sekretarza Kongregacji Wschodniego Kościoła i p. L. Berard — Ambasadora Francji przy stolicy Apostolskiej. Ks. Kardynał zwiędził następnie zakony francuskie w Rzymie.

Przed odjazdem z Watykanu, ks. Kardynał ma jeszcze zobaczyć się z Papieżem i J. Em. Kardynałem Maglione — Sekretarzem Stanu.

Zamordowanie oficera niemieckiego w Bukareszcie

Bukareszt. — W Bukareszcie panuje ożywiona agitacja. Manifestanci żądają od generała Antonescu przywrócenia rządu legionistów. Gen. Petrowicescu, min. Spraw wewnętrznych podał się do dymisji. Zastąpił go komendant miasta Bukaresztu p. Popesco.

Z drugiej strony major niemiecki Dietrich został zamordowany przez osobnika, pochodzenia greckiego. Morderstwo wywołało w całym kraju żywe poruszenie.

W rozrzuconych ulotkach legionistów oskarżają rząd, że posiada w swym składzie osobistości na usługach międzynarodowego żydostwa i masonerii.

„Oficer niemiecki oświadcza

Po spotkaniu się P. Marszałka Pétain z p. P. Laval

Vichy. — P. Marszałek Pétain Szef Państwa, przyjął p. Pierre Laval w swoim wagonie salonowym na dworcu La Ferté (Allier).

Po spotkaniu tym wydany został następujący komunikat:

„Spotkanie pozwoliło na rozproszenie nieporozumień, które wyułynęły z wypadków 13 grudnia.

„Nieporozumienia te wniósł do umysłów pewne zamieszanie, co niektóre gazety paryskie starały się wykorzystać i rozszerzyć.

„Dzisiaj one rozproszone.

„P. Marszałek życzy sobie, aby wokół niego zjednoczyli się wszyscy Francuzi. — Bardziej niż kiedykolwiek dąży też on do usunięcia wszelkich nieporozumień.

„Po słowach tych, lub po jego dążeniach poznaje się szefa, który chce, aby wszyscy Francuzi w zupełnej zgodzie umysłów i serc prowadzili nadal odbudowę kraju.

„Jedynie Szef Państwa posiadający tyle poważania i otoczenia powszechnym uznaniem za swą mądrość i sprawiedliwość — mógł sobie pozwolić na podobną inicjatywę.

„Obecnie mówiąc językiem politycznym, jakie konkluzje należy z tego wyciągnąć? Czy polityka wewnętrzna i polityka zagraniczna zostały zmienione? Bynajmniej.

„Polityka zagraniczna Francji w dniu 20 stycznia jest ta sama jaką była w dniu 14 grudnia a 14 grudnia była ona ta sama, co i 12.

„Zyliśmy wczoraj w ustroju rewolucji narodowej, gdzie władza przechodziła z góry, a więc od p. Marszałka. Jutro żyć będziemy również w tym ustroju.

„P. Marszałek Pétain, pozostaje Szefem Francji, całej Francji, Francji okupowanej, Francji wolnej i Francji zamorskiej.

„Jest on człowiekiem reprezentacyjnym, który cieszy się nadal całkowitym uznaniem.

„Jutro jak i dziś, ministrowie jego, jacy by oni nie byli, będą odpowiedzialni przed nim. Tylko on sam, jak to już powiedział, „będzie tym, którego historia osądzi”.

„Obowiązek nasz jest więc wyznaczony: dążyć go zaufaniem i iść za nim, jakimkolwiek będzie jego czyn i wypowiedziane słowa, ludzie, których on wybiera i polityka, jaka prowadzi.

„Otoczeni ze wszystkich stron najgorzejmi niebezpieczeństwami, nie możemy ich uniknąć inaczej, niż przez całkowite poświęcenie się w imię człowieka, który jest naszym Szefem.

Zaprzysiężenie P. PREZYDENTA ROOSEVELTA

„MUSIMY BRONIĆ I ROZWIJAĆ DEMOKRACJĘ”

Waszyngton. — P. Franklin Roosevelt objął oficjalnie prezydenturę Stanów Zjednoczonych po raz trzeci, co stanowi niebywały dotąd wypadek w dziejach tego kraju.

Obchód tradycyjny został sprowadzony do najbardziej skromnych ram. Do Waszyngtonu zjechało z tej okazji dużo Amerykanów z całego kraju, a nawet z Kanady. Po nabożeństwie w

pracował Jerzy Waszyngton. Obrona cywilizacji jest uzasadnieniem, wystarczającym dla wszystkich naszych poświęceń.

„Wobec tak wielkiego niebezpieczeństwa, którego nigdy dotąd nie spotykaliśmy, mamy siłę na wolę ochraniać i rozwijać demokrację i w tym celu zmobilizujemy całą naszą odwagę i wiarę.

„Nie możemy się już cofnąć

Zerwanie flagi z konsulatami Rzeszy w San Francisco

Nowy Jork. — Z okazji rocznicy założenia cesarstwa niemieckiego, konsul gen. Rzeszy w San Francisco wywiesił flagę ze swastyką. Przed gmachem zebrali się manifestanci, żądając zdjęcia flagi. Wreszcie dwu marynarzy amerykańskich dostało się na dach i zerwali sztandar, który został pozaparty przez tłum. Dwu sprawców zajęcia aresztowano.

Niemiecki chargé d'affaires w Waszyngtonie złożył odpowiedni protest w Sekretariacie Stanu, żądając ukarania winnych i zapewnienia możliwości wywieszenia flagi niemieckich na budynkach dyplomatycznych i konsulatnych Rzeszy. Sekretariat Stanu wyraził swe ubolewanie z powodu zajęcia.

Konferencja pomiędzy Stanami Zjed. a Kanada

Waszyngton. W Montreal odbędzie się konferencja amerykańsko-kanadyjska, dotycząca spraw wspólnej obrony Kanady.

Ulotka, została zamordowana przez agenta Intelligence Service. Głównym opiekunem mordercy jest Aleksander Riosianu, podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Przyпуска się, że p. Riosianu podał się do dymisji.

Spotkanie Hitler a z Mussolinim

Berlin. — Radio niemieckie donosi, że Kanclerz Hitler i Duce odbyli narady w obecności obu ministrów Spraw Zagranicznych.

Agencja D. N. B. wydała z tej okazji następujący komunikat:

„Kanclerz i Duce odbyli dziś, w obecności Ministrów Spraw Zagranicznych „osi”, długą wymianę zdań na temat położenia.

„Rozmowy odbyły się w atmosferze serdecznej przyjaźni, jak łączą obu szefów rządów, oraz braterstwa broni, istniejącego pomiędzy narodami niemieckim i włoskim.

„Rozmowy doprowadziły do całkowitego uzgodnienia wszystkich spraw.

Berno. — Szwajcarska agencja telegraficzna donosi, że wśród kół dziennikarskich stołicy włoskiej twierdzą, że rozmowy Kanclerza Hitlera z Mussolinim, dotyczyły w szczególności położenia wojskowego na morzu Śródziemnym i stanowiska, zajętego przez Stany Zjednoczone.

Spotkanie Hitler a z Mussolinim

Berlin. — Radio niemieckie donosi, że Kanclerz Hitler i Duce odbyli narady w obecności obu ministrów Spraw Zagranicznych.

Agencja D. N. B. wydała z tej okazji następujący komunikat:

„Kanclerz i Duce odbyli dziś, w obecności Ministrów Spraw Zagranicznych „osi”, długą wymianę zdań na temat położenia.

„Rozmowy odbyły się w atmosferze serdecznej przyjaźni, jak łączą obu szefów rządów, oraz braterstwa broni, istniejącego pomiędzy narodami niemieckim i włoskim.

„Rozmowy doprowadziły do całkowitego uzgodnienia wszystkich spraw.

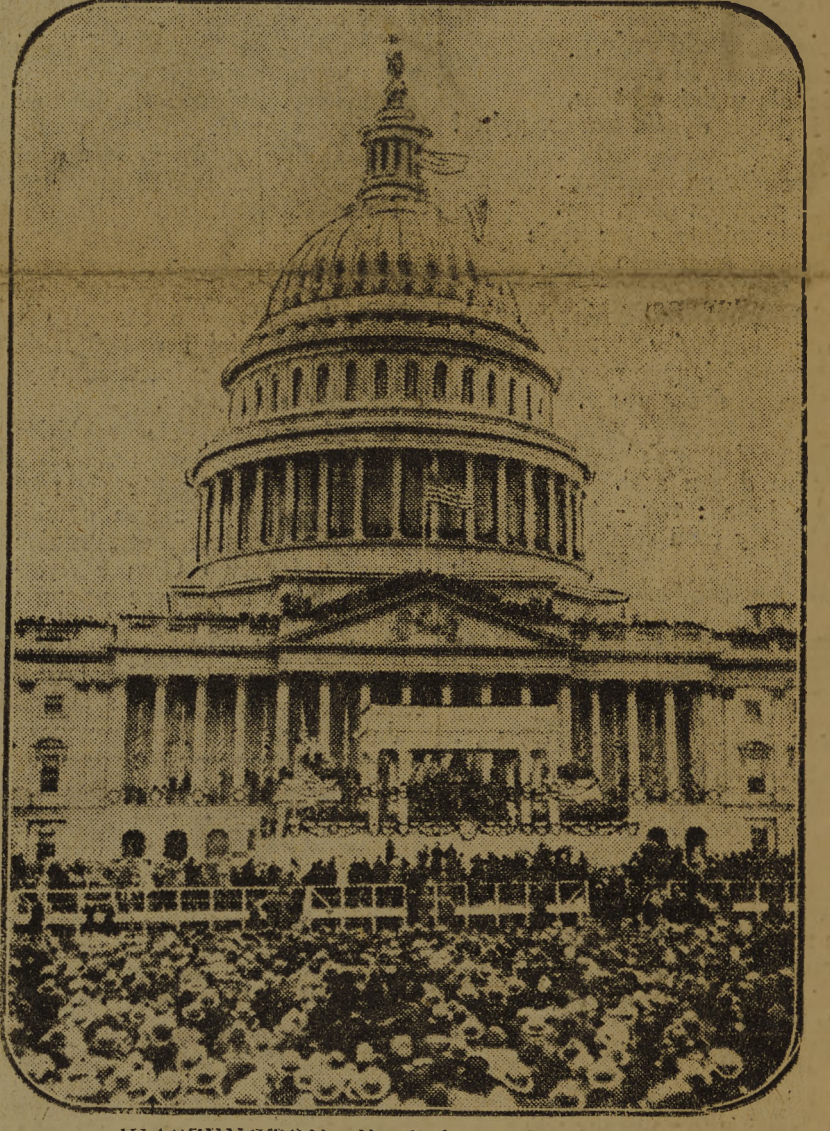
Berno. — Szwajcarska agencja telegraficzna donosi, że wśród kół dziennikarskich stołicy włoskiej twierdzą, że rozmowy Kanclerza Hitlera z Mussolinim, dotyczyły w szczególności położenia wojskowego na morzu Śródziemnym i stanowiska, zajętego przez Stany Zjednoczone.

Zaprzysiężenie P. PREZYDENTA ROOSEVELTA

„MUSIMY BRONIĆ I ROZWIJAĆ DEMOKRACJĘ”

Waszyngton. — P. Franklin Roosevelt objął oficjalnie prezydenturę Stanów Zjednoczonych po raz trzeci, co stanowi niebywały dotąd wypadek w dziejach tego kraju.

Obchód tradycyjny został sprowadzony do najbardziej skromnych ram. Do Waszyngtonu zjechało z tej okazji dużo Amerykanów z całego kraju, a nawet z Kanady. Po nabożeństwie w

WASZYNGTON: Kapitol. (P.W. 8789).

miejscowym kościele, p. Roosevelt przybył do Kapitolu, gdzie oczekiwały na niego najwybitniejsze osobistości oficjalne Stanów Zjednoczonych, pod przewodnictwem p. wiceprezydenta H. Wallace.

Po złożeniu przysięgi na konstytucję, nowy Prezydent przemówił do zebranych, potwierdzając swą niezłomną wiarę w przyszłość demokracji dodał:

„Jeśli byśmy utracili święty ogień wolności — przez strach lub zwątpienie — wówczas będziemy musieli się pożegnać z ideałami, dla których walczyliśmy i

Konferencja w sprawie obrony Australii

Tokio. Agencja Domei donosi, że p. Monzies, prezes Rady Ministrów Australii, uda się po swej wizycie w Londynie, do Stanów Zjednoczonych, gdzie odbędzie konferencję z prezydentem Rooseveltem w sprawie obrony Australii.

P. Knudsen żąda wielkich wysiłków

Waszyngton. — P. Knudsen, szef produkcji Obrony Krajowej, został wysłuchany przez Komisję Spraw Zagranicznych i potwierdził potrzebę uchwalenia ustawy „pożyczki i wynajmu”, która jest częścią składową obrony Stanów Zjednoczonych.

Podkreślił on, że nie może być dostarczona Wielkiej Brytanii bardzo poważna pomoc — przed końcem 1941 r., jeśli wytwórczość Stanów Zjednoczonych nie przyspieszy swego systemu.

P. Knudsen wyjaśnił również, że trzeba będzie prawdopodobnie zaczekać do końca 1942 r. na wykończenie całkowitego programu obrony, który wymaga wyekwipowania 1.200.000 ludzi i fabrykacji sprzętu wojennego, jak pociski, materiały wybuchowe, karabiny maszynowe, ciężka artyleria i t. p. dla dodatkowej siły 800.000 ludzi.

